

ZENTAI HIRLAP

HELYI ÉS VIDÉKI-ÉRDEKŰ TÁRSADALMI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

DEÁK UTCZA 363. SZ.

Kéziratok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési árak:

egész évre 4 frt., félévre 2 frt

Hirdetések és nyiltér díjazása megállapodás szerint.

Krisztus feltámadott. Ez tény, bizonyítást tesz róla az írás, bizonyítást a történet.

A kereszténység első korszakában, mikor az egyház bölesője, hasonlólag szerzőjének bölesőjéhez, hitvallóinak véréből pirosított, e vértanúk sorában megjelent a pogány tisztartó előtt szent Makrina. A bíró sajnálhatta ezt a gyöngéd lilomszálat vérebe fullasztani s hogy eltérítse a halálszánt ifju nőt hitétől, ezzel támadt neki: Ugyan hogy, tudtok oly elszánt lelkesedéssel ragaszkodni emberhez, ki oly csufos halállal mult ki a kereszt fáján? Makrina azt kérdezte a pogány bírótól: Honnan tudod, hogy az, kit te csupa embernek mondasz s kit a keresztények a világ megváltójának s jövődöbeli bírójának vallanak, csufos halállal mult ki a kereszt fáján? Könyveitek beszélnek. Igenis de harmadnap halottaiból föltámadott; ha meghalt, érettünk halt meg, hozzánk való szerelmében feláldozta magát érettünk és meghalt; de fel is támadott és él, él, szakadatlanul.

Midőn Napoleon 1805-ben Milanóban Olaszország királyának koronáztatván, a havasokon visszatért Franciaországba, Genis hegyfokán megállapodván, büszkén nézte jobbra Olaszországot, balra Franciaországot, büszkén nézte lábainál a félvilágot, de csakhamar magába szállván, mély megilletődéssel mondá Bessiere tábornoknak: Ah, ne ámítsuk magunkat. Mi vagyok én törékeny üvegdarabnál, melyet az egek ura, ki-

rályok királya egy pillanatra fölemelt. Nem így Jézus, Ő ott áll az idők magasán, az emberiség élén, az ő lábainál vonulnak el a népek és nemzetek hosszú sorozattal, Ő él és uralkodik az idők végeiben. Ő „a feltámadás és az élet.“

A kereszténység első korszakában keresztény rabnővel történt. Midőn pogány úrnője olyas valamit követelt tőle, a mi nem fért lelkéhez, a rabnő nyugodtan, de méltósággal azzal védekezett, hogy: Igaz, életem a tied s tied mindaz, ami életemmel végződik — időm, egészségem erőm, testem és lélegzetem. Mindezt megvásároltad. De azért megmaradt nekem az, a mit semmiféle császár kincse nem képes megvenni. Ugyan mi lehet az, kérdezte a rabszolgatartó. A lelkem. „Lelked“ visszahangoztatta a meglepett úrnő. S szabad tudnom mit értesz te ezen szó alatt? Én a böleslők nyelvén nem tudok szólni, de azt a bennem lévő tudatot értem, a mely azt érezteti velem, hogy van egy létem, mely a jobb rendhez tartozik. A míg ez a láthatatlan hatalom meg van bennem — pedig ez nem halhat meg, — addig nem vagyok képes sem hizelegni, sem hazudni. A pogány úrnő meg volt lepve. Hol tanultad, kérdi, e döreséget? Vagy azt hiszed, hogy midőn holtod után odavetik testedet a többi rabszolgákhoz, a kiket agyonra korbácsoltak s elegyedett hamvaikat egy közös verembe ássák el, te majd mint öntudatos lény fogsz élni és új örömteli szabad életre kelni? Hiszem és tudom, hogy van egy kéz, mely számadásra vonja a szeleket és visszszakóveteli tőlök poromnak minden részecskéjét, melyet az ég négy tája felé elszórtak és én ujonan föltámadok e testemben, nem mint a tied vagy bárkinek rabja, hanem

szabadságom örömben és dicsőségben örököké szeretve és szerettetve. Ez a biztos remény él lelkemben.

Soha ilyet rabszolgától! Az előkelő úrnő tört ragadott, mely kezeügyébe esett. Mély seb, mely a rabnő védekező karját érte, volt a felelet e vakmerő beszédre. Feleletnek ez nem felelet e kérdésre. Mi lesz az emberrel, ha a sirba száll? Mi lesz mégis? Oh, csak derengene föl valami oly ismeretlen világosság, melynek sugara behatolna a sirba s megmutatná, mi az voltaképpen. A költészet megakart világitani, de valójában csak a küszöbön állapodott meg, mint valami nemtő lehorgasztott fővel s lefordított fátyolával. A tudomány belépett s megrémülve fékevesztett szárnyakkal, a fojtó levegőben kialudt lámpával jött vissza, mert pusztán csontvázat fődözött föl benne. S a böleslet csak kerülgette egyre s olykor féltéken bepillantott, aztán visszahökken s elkezdett fecsegni vagy hebegni s a vallát vonogatva megvallotta, hogy a talány műcsen még megfejtve, a rejtélyt még sűrű fátyol fedi. Oh csak akadna valamire, vagy valakire, valami jobbra mindezeknél, a mi eloszlatná a kínos bizonytalanságot. Így vívódott a pogány úrnő, midőn apja véletlen halálának híret vette, míg a rabnő, a ki nap-nap után százával látta haldokolni a hitvallókat, vajmi más gondolatokon merengett szemben a halállal. Mert egyvalaki a nagyobb és jobb volt a költőnél, bölesebb a bölesnél vagy szócsiszárnál, megtette a kísérletet: leszállott először a halálnak sötét nyugvóhelyére, megáldotta azt, a mint megáldotta volt a bölesőt és megszentelte a gyermekkor, így tévén szentté a halált is és a holtak nyugvóhelyét szentélylé. A leg-sötétebb estén szállott a sirba s a legverő-

A „ZENTAI HIRLAP“ TÁRCZAJA.

Harpokratesz szobra alatt.

(Novella)

— Írta: Vermer László. —

Bethániában lakott Lázár két hugával Mártával és Máriával. . . De nem, mégsem beszélem el önöknek az ő-szövetség eme szép történetét. Az önök szentibőlis idegzete modern után vágyik, pedig higgyék meg, hogy a novellairók tehetetlen irigységgel tekintenek a bibliára. Tehetetlen irigységgel, mondok, mert bölesen érzik, hogy fonságában olyan klasszikus novellákat, minő a fékozó fiú, az irgalmas samaritánus, a mindent békétűrő Jób novellája, ők összekomponálni nem tudnak.

De mi haszna! Önök modern történeteket akarnak minden áron. Azért a bibliai Mártának és Máriának egyébként nagyon tanulságos történetét elhagyom, hanem utalom önöket egy szeptember vasárnapi predikációra, hol Isten szolgálja nagyon kegyesen, nagyon szépen elfogja azt önöknek predikálni.

Én pedig elmondom a modern történetemet.

Hogy egészen modern legyek, a történet szálaít attól a pillanattól kezdem bontogatni, mikor Edelenyi Elemér és Molnár Márta véletlenül (vagy önök egyáltalában nem akarnak hinni a véletlenségben?) Harpokratesz antik istennőjének egy félre-eső zeg-zugos alléban levő szobránál összetalálkoztak.

A hallgatás istennőjének paradicsomi kosz-tümje szinte megdermesztette Mártát.

A nap bágyadtan törte át a fák sugarait, melyek ambrát lehelték. Az érzékeket megvesztegető illat a bőr fölületére esalta ki a vért. Titkos vágyaknak adott hangot, a szívet elöntötte az epe-

dés boldog-boldogtalansága. Egymásra néztek, de kölcsönösen olyan érzelmeket olvastak le egymás arcáról, hogy mint szegénylős diákok sütötték le szemüket, nehogy árulókká váljanak. Edelenyit mindenféle snájdig gyereknek ismerték, nevéhez a pikáns esetek modern legendái fűződtek. Egyik barátja, ki valamelyik leszámítoló banknál hivatalnokoskodott, de egyébként novellákat írt, róla mondotta ezt a felettebb jellemző mondatát.

— Ha nem félnék az utolérhetetlen kvintjeidtől, hídd el pajtás, tiz novellára valót tudnék rólad írni.

Mire Edelenyi gondolkozva jegyezte meg.

— Pedig még csak a közepén járom a boldondját.

Ezzel az öntelt nyilatkozattal nem állt arányban a mostani diákos megrökönnyödése. Minden manírja, világlátottsága és szalonias könnyedsége cserben hagyta most, a mint az igéző kis leányt meglátta. Márta, az alföldnek érintetlen fakadóban lévő rózsája. Bársonyos pillája szelíden feküdt le tiszta ragyogásu szemekre. Látszott, hogy remeg, mint fecskemadár, ha pajkos gyermeknek jutott martalékul. Még a hallgatás istennőjének is tetszeni látszott ez az idylli megzavarodás. Mert mintha apró kacsoit még titokzatosabban, még ingerlőbben vonta volna apró szájacskájához, hallgatást parancsolva.

Edelenyi ennek ellenére megszegte a parancsol.

A megriadt özike felé ment és megfogta ennek remegő kezét és szólt:

A kik e szobornál úgy találkoznak, mint mi, azoknak könnyű a hallgatás, mert egymás szeméből is tudnak olvasni. Nézzen a szemembe édes Mártám, mit olvas ki belőle?

Mártám, ez a megszólítás édes Mártám úgy hatott, mintha egy erősen vezetett Volta-áram ker-

getőzött volna tagjain. Szívét édes melegség öntötte el, és oly boldog volt, hogy szeretett volna sirni.

De hogy az Elemér szemébe nézzen, azt nem cselekedte volna meg egy félvilágért. Elemér gyönyörködve nézte a szép remegő gyermeket és meleg érzése tette megindítóvá beszédét.

Lássá Márta, én tudok olvasni a szemében, akarja, hogy olvassak?

Igy nézhetett szent Margit esdve, mint Márta midőn rejtett alamizsnáját rózsának hazudta. Edelenyiben volt lélek, hogy nem szólt semmit, hanem szelíden oda vonta a szobor zöld pázsitjára. Leültette a padra és ő mellé. A szívek szinfóniájához magasztos esőndet nyújtott a természet. Ki tudja, meddig ültek ott. És Harpokratesz, a hallgatás istennője, jobb kacsóját hallgatást parancsolva, váltig a szájánál tartotta. Én azt hiszem a sétalók egyébként konfidens közönsége sem merete volna megzavarni ezt az idyllt.

. . . Mondjátok még, hogy a házasságok job-bára kishirdetések után ütnek be.

Az idyllikus eset után Edelenyi meglehetősen bajban volt. Modern történetben szegyenkezés nem lévén lehetséges, hát kimondom magyarul himezés-hámozás nélkül: Edelenyinek fiatalos juxai, asszony bolondításai közben, egy asszony elválaszthatlanul vele maradt. Az Edelenyi asszonya varróleány volt. Edelenyi egy fiatalos excursiója közben felkendezve fedezte föl a kis hamupipóké. Nem részletezem a dolgot. A belvárosi templomban a Mária-társulatnak előimádkozója, a kis varróleány édes anyja, egy szép napon horribilis átkokat szórt a szőkevény leányra és támasz nélkül maradt. Azóta az evés idejét is átímádkozta.

Edelenyi pedig a kis bátoratlan varróleány-nak könyeit forró csókokkal és szent esküvések-

fényesebb reggelen kelt ki belőle; illatsze-
rekbe takarva fektették oda s a maga rom-
latlanságába öltözve támadt föl. S e naptól
fogva a sír megszűnt a keresztény lélek
előtt rettegés tárgya lenni, mert az maradt,
a mivé ő tette — azon barázda, a melybe
a hallhatatlanság magvának kell vetetnie.

Igy már értem az Úr feltámadása je-
lentőségét. Lelkem imádatos hódolattal tekint
föl hitünk szerzőjére és végrehajtójára és
szent meggyőződés szívmelegével fogad örök
dicsőséget az Urnak, a világ megváltójának.
Feltámadott: Halleluja!

A „Zentai Katolikus Kör” évi nagygyűlése.

Alig egy évi főállása után mult va-
sárnap délután az Eugen-szálloda díszter-
mében tartotta meg a katolikus kör első
évi rendes nagygyűlését, melyre oly
nagy számmal jöttek össze az egyesület
tagjai, hogy az óriási dísztermet csaknem
zsufolásig megtöltötték, miáltal igen szép
jelét adták a katolikus ügyek iránti meleg
érdeklődésüknek. A nagygyűlés szép rend-
ben a következő módon folyt le.

Boromisza János elnök a legszebb ka-
tolikus köszöntéssel üdvözlőlvén az egybe-
gyűlteket, eszmegazdag beszédében össze-
tartásra inté a kör tagjait; mert csak úgy
várható ezen katolikus egyesület fölvirág-
zása, ha egyesült erővel kitartóan küzdünk
a kibontott katolikus zászló alatt és többi
hítsorsosaink támogatását is parkodunk Isten-
től adott jogaink jogos védelmére meg-
nyerni. Az elnök szép beszédét mindvégig
feszült figyelemmel kísérte a hallgatóság és
a szavai után felhangzott eljenzések elég
világos tanujelét adták annak, hogy az el-
nök lelkes szavai nagy hatással voltak min-
denkire.

Miután az elnök a nagygyűlést megnyi-
totta és a jegyzőkönyv vezetésére Perndl
Adorján tükárt felkérte, Lippay olvassa fel
titkári jelentését a kat. kör első évi
működéséről. Miután eme jelentést az el-
nökség szívessége folytán lapunk mult szá-
maiban csaknem egész terjedelmében köz-
zétettük, ez alkalommal fölszövegesnek tartjuk
annak egyes részleteire kiterjeszkedni; hanem
csak annak kijelentésére szorítokozunk, mi-
szerint ezen nagy gonddal kidolgozott titkári
jelentés oly örvendetes képét tárja elénk a
katolikus kör első évi működésének, hogy
alapos lehet a reményünk ezen népes és
életrevaló egyesület jövő felvirágzása iránt
annálisinkább, mert a kezdet nehézségeit
szerencsésen leküzdötte s daczára, hogy már

most is 745 tagja van, még folyton jelent-
keznek új tagok a felvételre a katolikus
közönség soraiból. Sőt azt is megsúghatjuk,
miszerint más híffekezettű polgártársaink
is olyannyira meggyőződtek ezen egy év
alatt is a katolikus kör józan intencióiról,
békés szándékairól és hasznos törekvéseiről,
miszerint közülök is többen örömmel belép-
nének ezeu egyesület keblébe, ha az alap-
szabályok ezt megengednék. Annál elszomo-
ritóbb jelenség, hogy épen katolikus pol-
gártársaink között találkoznak mégis egye-
sek, kik a katolikus kör tisztességes célját
és szükségességét nem tudják, vagyis in-
kább nem akarják belátni! Nöde ebből
csak az a tanulság, hogy azért veri Isten a
magyart, mert az soha össze nem tart!

Midőn határozatilag kimondatott, misze-
rint ezen évi jelentés a tagok között kioszt-
tassék, a testvér-egyesületeknek pedig tájé-
koztatásul és buzdításul megküldessék: —
előterjesztettek az elnöki jelentések,
melyek a kör egy évi fontosabb eseményei-
nek az évi jelentésben csak körvonalozva
említett egyes főbb mozzanatait csak még
jobban kidomborították.

Ezután pénztárosul az időközben
eltávozott Papp János helyébe egyhangulag
Szigethy István választott meg és az alap-
szabályok értelmében az igazgató-választ-
mány fele kisorsoltaott. A sors kemény
csapása által sújtottak, 3 kivételével, mind
újra beválasztattak a választmányba; a há-
rom kihagyott és más két megszűnt tag
helyébe pedig a következő öt tag választat-
ott meg: Guelmínó József, Kovácsévits
József, id. Temesváry Sándor, Tihy Rezső
és Tönki István, kik által az igazgató-vá-
lasztmány ismét a rendes 30 számra egész-
sítetett ki.

Tiszteletbeli tagokul megválaszt-
tattak egyhangulag és nagy lelkesedéssel
Majorossy János fölszentelt püspök és Dr.
Boromisza Tibor kanonok, kik városunk és
egyesületünk iránt mindenkor meleg érdek-
lődéssel viseltettek. A katolikus kör fővé-
dőjéül pedig Dr. Huszágh Nándor indítvá-
nyára Császka György kalocsai érsek úr
Ó excellenciája választott meg kitörő lel-
kesedéssel. Kissé furcsának tűnik fel, hogy
csak egy év után választott fővédőt a ka-
tolikus kör; azonban erre kellő felvilágosítá-
sal szolgált nyomban Lippay, a kat. kör lé-
tesítésének vezére, aki szépen kifejtette, hogy
ez nem mulasztásból történt így, hanem
csak halasztásból; mert nem akartak addig
az érseket fölkeríteni erre, míg az egyesület
létképességéről és állandóságáról meg nem
győződtek.

A nagygyűlés végén ketten intéztek
lelkes buzdító beszédeket a jelen-
váltakhoz: Dr. Huszágh Nándor ügyvéd éles
logikával és frappans módon csépelte agyon
mindazon alaptalan ráfogásokat, aljas hazug-
ságokat és rágalmakat, miket az ellenlábask
a katolikus kör ellen szélnek szótkak eresze-
teni, hogy a kör tagjait nemes törekvésű
szándékuktól visszaretentessék és lelkesült
szavakkal hátorította a tagokat, hogy ne
engedjék magukat az ellentábor gúnyos meg-
jegyzései által katolikus meggyőződésük kö-
vetésében gátoltatni; Appel Ede apát-plebá-
nos pedig a megjelent hitvallókat a katolikus
hit nyílt megvallására és a kölesönös sze-
retet ápolására buzdította a föle már meg-
szokott ékesen szólásával.

A lelkes szónokok gyújtó szavai után
szünni nem akaró eljenzés és frenetikus
tapsvihar zúgott fel, mely a jeles szónokok-
nak szólt ugyan első sorban, de a tetszés
nyilvánításnak ezen hangjai elég hangosan
értésére adták a katolicizmus kaján ellen-
ségének is, hogy a katolikusok ugyan bé-
kés szándékkal gyülekeznek össze és senkit
sem bántanak, amde azt sem tűrik ám el,
hogy Istentől adott jogait bárki is bántat-
lanul megnyirbálja!

Midőn végül Appel Ede apát-plebános
meleg szavakban mondott köszönetet az el-
nököknek nemes fáradozásáért és a nagygyű-
lés tapintatos vezetéseért és az elnök a gyű-
lést bezárta: mi azon édes tudattal hagytuk
el a gyülestermet, hogy az elvetett jó mag-
termékeny talajra talált Zenta-város katoli-
kus közönségének minden jóra egyaránt
fogékony keblében és az elvetett kis mus-
larmag idővel oly terebélyes fáva fog nö-
vekedni, mely az antikatólikus áramlatok
zivatarát nemesen kiállja; épenazért jó lesz
mindenkinek jókor színtot vetni egy ilyen
népes katolikus egyesülettel!

Országos gazdakongresszus.

A Budapesten május hó 19—23-ig tartandó
III. országos gazdakongresszus tárgyanagya ma már
teljesen elő van készítve. E szerint a kongresszus
5 szakosztályra oszlik, ezek keretében 17 bizott-
ság fog működni. Minden bizottságnak legalább
egy előadója van, az előadók száma 43, tehát jó-
val több, mint eddig bármely és bárhol tartott
gazdakongresszuson volt. A tárgyalás alapjául el-
fogadott kérdések mind olyanok, melyek a jelen
mezőgazdasági válsággal szoros vonatkozásban van-
nak, vagy a melyek a válságos helyzet enyhítése
szempontjából akut jellegűek. A kongresszus a
nagy súlyu, ugy szólván életbe-vágó kérdések egész
sorozatával fog foglalkozni, a melyek a kongresz-
szusnak a legkomolyabb jelentőséget kölcsönözik
és megkövetelik, hogy ezzel a mozgalommal a gaz-

kel zárította föl. A viszony nem ígérkezett ideig-
lenesnek. Egy szöske gyermek toppant közibük,
a ki gögicselő szókkal Edelenyi nem kis bosszan-
kodására őt papának hívta.

Mikor Edelenyi arra a boldog tudatra ébredt,
hogy vagy Márta az övé lesz, vagy megbolondul,
azt a kellemetlen kötelességet tartotta főben járónak
elintézni, hogy azt az asszonyt a fürdőből
elutaztassa. De az asszony makacs volt. Ellenállt.
Szécnakat csinált, oly kétségbeesetten járt-kelt, hogy
az utcanépének ez volt az általános híte róla: Fog-
adni mernék, hogy ez az asszony nemsokára a
lapokba kerül, a rendőri hírek közé.

Végre is engedett. Egy ennyival, szöske
gyermekkel tűnt el a helyről, hogy Edelenyinek ne
legyen útban.

És ettől a pillanattól kezdve élt a fürdőben
egy valóban boldog pár. Nem mondom, hogy Ele-
mér kábító cirkumpektusait ama bizonyos belső
kibíróné zavarta volna, hiszen a mai spleenes
emberben is van még lelkiismeret; de elég volt
egy tekintet az aggodalom nélkül való, ártatlan
gyermekre, hogy ünnepies érzés öntse el a szívet.
És végre is! Fiatal volt, repkedett. Nem csak neki
vannak ilyen fiatalos sötét pontjai. Örögdöbe is félre
a tépelődéssel. Mari sem fogja végig ilyen tragiku-
san nézni a dolgot. Hiszen csak lesz esze és be-
láthatja, hogy a dolog a világ végeig így nem ma-
radhatott.

Am, az a kibíróné nem tette túl egy könnyen
magát az eseten. Ellenkezőleg! Új vádakkal ki-
noztta Edelenyit.

Minek esküdtél, az a leány bizott esküdben
és azért bukott, a mire viszont Elemér így felelt:
Ej, ha! A törvény is beszámítja azokat a be-
számíthatatlan pillanatokot. Lázban voltam és azért
ígértem azokat az eszeveszettségeket.

És Mártáknál sietette a nászszertartást.
Hogy ki ne pattanhasson a ütök.

Egy szép őszi napon végre Isten és embe-
rek előtt övé lett Márta. Szívében fölemelő érzés
zsongott, mikor a padkőzők kíváncsi, szájtató kö-
zönsége sepegte:

Gyönyörű menyasszony! A férfi gyönyör má-
morában uszott.

A nászut ideje is megérkezett.

Márta éppen az uti előkészületeket tette, mi-
dőn egy örült tekintetű asszony betámolygott,
utána egy gyermek.

Márta fölsikoltott.

Az öröm és zavar vegyes sikolya volt ez.
Szavakkal csak proponálni lehet ezeket a
megindító jeleneteket. Turgnyev, Gogol, a novel-
lák gigászai is tartózkodnak tőle. Tőlem valósa-
gos nyegleség lenne, ha megeselekedném.

Gőresös könyveivel, szivettépő fájdalomával
az asszony minden elsőbbségi jogát ékesen elutadta
beszélni. Elannyira, hogy Márta, a gyámoltalan
pusztia gyermek, merész tettekre határozta el ma-
gát s mikor az újdonsült férj szerelmeitánsan a szo-
bájába nyitott, a szelid gyermek villogó szemével
reszkett, de határozott szavaival valószággal meg-
dermesztette életét.

— Edelenyi! Ön engem szívtelenül, kegyet-
lenül megcsalt.

A szomszéd szobából pedig előtört egy ver-
gődő asszonynak gőresös zokogása.

Azt hihetik, hogy szemet szemért, fogat
fogért?

... Oh nem! Mi kik alakjainkat az életből
formáljuk, mi, akik jobbara a nők állhatatlan szí-
véről írunk, a mi századvégi literatúránk, melyben

a házasságtörés dominál és az érzékiség cinikus
Sodomája pusztít. — mi ebben a korban is nyil-
tan hirdetjük, hogy van még igaz női hűség, sze-
relem és lemondó áldozat.

A büszke nőnek ajkairól lefagyott a mosoly,
kinjai, melyet vergődő szeretete támasztott egy
rossz ember iránt, leirhatatlanok. Sokszor lelki el-
ernyedés lankaszja és hervadt ifjusága jogait kö-
veteli; de ilyenkor az ártatlanság szövege a bün-
től tartja vissza; egyre eped és vegyesen hol át-
kokat szór a bűnös férfire, hol gyermek-szerelme
áhitatos imákat küld érte a mindentudó Istenhez.
Ebben a pokoli kínban időnként egy sapadt em-
ber, szerelmének öröktárgya keresi meg nagy bün-
bánnással, de az ő epedő bocsánatkérő, vétkeit
mentegető szavakra mindég ugyanazt a választ adja:

Edelenyi! teljesítse kötelességét, melyet bűne
követel. En meghaltam számára. És diadalt ül az
ártatlanság. Az ex-varróleánykának volt érzéke a
szerelmi áldozatokra. A mit a fürdőben sepegtek,
csakugyan bekövetkezett: az asszony belekerült az
öngyilkosok közé.

Márta szomorú mosolylyal szólt.

— Szerelmes hitvesnek ha nem is voltam
jó, de isten engem úgy segéljen, jó leszek édes
anyát pótoló második anyának.

Azóta Harpokratesz szobrát még jobban be-
vonla az antik máz; a patina. Hármán sétálnak
mellette. Férj, asszony és egy hat éves gyermek.

A férfi szíve édes emlékezéssel telik meg.
Szólni szeretne, de az asszony aczélikék szemében
könyök gyűlnék és ajkaihoz illesztí jobb mutató
ujját, miként a patinával bevont Harpokratesz, a
hallgatás istennője és lágyan mosolyogva susog:

— Csitt! . . . csitt! . . .

dasági élet összes számottevő tényezői teljes figyelemmel foglalkozzanak.

Nem örvendetes jelenség tehát az, hogy a földművelési kormányzat a kongresszus rendező bizottságának meghívását el nem fogadta és szokatlan merevséggel jelentette ki, hogy a kongresszuson leendő képviseltetésétől eltekint. Ugyan ezzel utasította vissza a meghívást a belügyminisztérium részéről báró Bánffy Dezső miniszterelnök is. Ez a legalább is rideg tartózkodás a kormány részéről a vizsátság kellemetlen benyomását kelti akkor, mikor a kongresszusnak egyik főcélja éppen abban áll, hogy a válságból való kibontakozás nehéz munkájában egyrésztől tájékoztassa s támogatja a kormányzatot, másrésztől annak jó indulatában támogatást keresen.

Egyébiránt a kongresszusnak már eddig is mintegy 600 tagja van az ország minden részéből, országos jelentőségétől tehát az előlegezett kicsinylés s ellenszenv — melylyel főképen a merkantilisták illel — aligha megfoszthatja. A kongresszus a vígadó helyiségében fog megtartani. Május hó 19-én azaz vasárnap, lesz a megnyitó ülés 20, 21, és 22-én a szakosztályok fognak tanácskozni külön termekben, tehát egy s ugyanazon időben mind az 5 szakosztály tárgyal; 23-án a szakosztályok határozatait a záró ülés plenuma elé kerülnek. — Kirándulás csak egy van tervbe véve. — A kongresszus tárgysorozatába új tárgy többé fel nem vétetik, mégis ha valaki külön tárgybán érdemes munkát kívánna a kongresszus elé terjeszteni, a szervezőbizottság alkalmat nyújt arra, hogy az az illető szakosztály tanácskozása folyamán előadassék. — Tagul lehet jelentkezni a III. országos gazda-kongresszus titkári hivatalánál (Budapest, Köztelek.)

Különfélék.

Mélyen tisztelt olvasóinknak és munkatársainknak boldog husvéti ünnepeket kívánunk!

Nagypénteki ájtatosság a szállásokon. Igen szép és épületes ájtatosság tartott nagypénteken délután a tornyosi iskolánál. Régi, fő óbaja ugyanis a várostól nagy távolságra lakó szállási híveknek, kik a nagyheti ájtatosságokra a nagytávolság miatt be nem jöhettek a városba, hogy eme kegyeletes napokon legalább egyszer künn végezhessek ájtatosságukat. Ezen szállási huzgó vallásos hívek sürgelő kérésének engedve, Lippay Imre volt hitoktató nagypénteken délután kiment a tornyosi iskolához a nagypénteki ájtatosság megtartására. Jung János tornyosi tanító iskolájához gyülekeztek össze már a kora délutáni órákban a szállási hívek; de oly számosan jöttek össze, miszerint a tanyákból fele sem fért be az ájtatoskodóknak, azért az arnyas udvar rendeztetett be az isteni tisztelet helyéül, hol mintegy 300 szállási hívő gyülekezett össze. Két órakor kezdetelt meg az ájtatosság. Elvégeztetett a keresztúti ájtatosság, mely után Lippay áldozár az emelvényre lépett és az összegyűlt hívek feszült figyelmébe közölt élénk színekkel esettelt Jézus keresztalját, mely a fájdalom könnyűt facsarta ki a hallgatóság szeméből, és hathatós szavakkal intette őket, hogy eme nagy napon, Jézus halálának emléknapján fogadják meg, miszerint ezentúl nem a világ által a hitvány gyönyörök hervadó rózsáival behintett úton haladnak tovább, mely a kárhozatra visz, hanem a Jézus kiomló vére által megjelölt ösvényen haladnak előre, mely görönsős, tövises, a kálvárián végződik ugyan, de megszerzi a dicső feltámadás hervadhatlan dicsőségének fénylő koronáját. A lélekemelő bőjti szent énekek zengedezése között azon sóhajjal osztott szét a mélyen vallásos hívő sereg: oh mily jó lenne, habár csak egy kis kápolnával is bírnánk itt künn a pusztaságon, melyben legalább a jelesebb napokon a maihoz hasonlóan végezhethetők ájtatosságainkat Isten nagyobb dicsőségére!

Tanügy. A napokban érkezett le Zenta városához a közoktatásügyi miniszter azon rendelete, mely az elemi V. és VI-ik leányosztály felállítását sürögösen elrendeli, illetve meghagyja, hogy f. évi szeptember hó 1-ére állítsa fel.

Eljegyzés. Deutsch József polgártársunk kedves leányát Regina kisasszonyt f. hó 11-én eljegyezte Schnabl Izidor kereskedő Verescezőről.

Kinevezés. Az igazságügy miniszter dr. Vojnich Lajos ügyvédet, szabadkai közjegyző-helyettes nevezte ki a zentai II-ik közjegyzői állásra.

A Tisza apadóban. Örömmel tudatjuk, hogy az eddigi kisebb-nagyobb áradások után, végre a Tisza apadóban van. Körülbelül 2 óránként egy centiméternyi apadás észlelhető. Nagyon idejében jött ez az örvendetes apadás, mert ha még tovább is a mostani magasságában tartja magát a víz, — kikérülhetlen a katasztrófa némesak a közelinkben fekvő tiszamenti községeknél, hanem nálunk is, noha városunk fekvése egyike a legelőnyösebbeknek. A Tisza még soha nem állt oly magasra, mint az idén; soha annyi félelmet nem állatott ki a partján lakókkal, mint az idén és hogy számbavehető szerencsétlenség még eddig nem történt: egyedül a szorgalmas, fáradhatlan védekezésnek köszönhető. — Hála Istennek, a Tisza apadóban!

Ingtatlanok forgalma. Legutóbbi kimutatásunk óta a zentai telekkönyvvel a következő zentai ingatlanok irattak át: Tóth Monostori József I. lánca szántóföldje 450 frtért Horti Ferenczre. — Vörös János 1⁶⁰⁰/₁₆₀₀ hold szántóföldje 470 frtért Borgyoski Dánielre. — Barsi János 6799—6800 1/a/c/2 h. sz. számú felsőhegyi ház felerésze 200 frtért Barsi Jánosra. — Boros Demeter 1⁶⁰⁰/₁₆₀₀ holdas szántóföldje 450 frtért Vuics Jánosra. — Bünné Szeles Ágó 1⁶⁰⁰/₁₆₀₀ holdas szántóföldje 710 frtért Sasin Péter és Miklósrá. —

Kuriozum. Egy amerikai föltaláló legutóbb különös találmányra kért szabadalmat. Ez a találmány nem egyéb, mint szivarszopóka a nem dohányzók számára. A szipka ugyanis olyan szerkezetű, hogy a szivar füstje nem is kerül a dohányzó szájába. Hogy mi a czélja annak a fura találmánynak, arra a föltaláló következőképen felel: „Találmányom által a nemdohányzó emberek is abban az illúzióban élhetnek, hogy ők dohányosok.”

„Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos,” ennek az elterjedt gyönyörű szép dalkak szövege Kossuth halálával tárgyalanná vált, s most Samassa egri érsek oldalkanonokja, Párty Sándor a következő sikerült módosítást eszközölte a szövegen:

„Tavasznak elmúlt a rózsáinak
Lehullott a szép virága;
Lehullott gyászszorosorának
Kossuth Lajos sírhalmára.
Árvák lettünk . . . életünk gyász,
Sívünk vérzik bubánatos!
Érted sírunk, nem feledünk
Soha, soha Kossuth Lajos.”

Ezt a szép dalt most így éneklék az egész országban.

A bosnyák katonák zenekara. A 3-ik bosnyák ezrednek Budapesten állomásozó 2 zászlóalja zenekart fog kapni május hó 1-én. Az új katonazenekar most, ezredese, bosnyák származású Radonovics parancsára, szorgalmasan tanulja a magyar népdalokat. A zenekar uniformissa éppen olyan világos kék lesz, mint a többi bosnyák katonáé.

Az ezredéves kiállítás végrehajtó bizottsága a napokban Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter elnöklése alatt ülést tartott, melyen többek között Gelléri Mór kiállítási titkár bemutatta az előbírálatra vonatkozó szabályzat tervezetét, melyet a bizottság egyhangulag elfogadott. A szabályzat arra helyezi a fősúlyt, hogy csak abszolút becsü tárgyak kerüljenek kiállításra, továbbá, hogy kizárólag hazai tárgyakat boeassunk be. A megnyitwen valamely bejelentőnél ez utóbbira nézve kételemek merülnének fel: az előbírálattal megbízott egyéneknek jogukban áll a kételemek elosztása végett az illető műhelyt minden előzetes bejelentés nélkül meglátogatni s itt az illető tárgyak körül ellen őrzést gyakorolni.

CSARNOK.

Levél Laurához.

Irtá: Rudnyánszky Gyula.

Fehér világ van ott künn. Hull a hó,
Csillagpíhekéből sűrű csipkékétyől
Szóvdik az ég és a föld közé.
Befödve mintegy a való göröngyét
S tükrét az álmok mélyeséges tavának,
Hogy a gondolkodás szemét behunyja
S csupán sejtések szárnyán lengjen az
Andalgó lélek öntudatlanul.
Szívembe bűvös hangulat suhan
Ugy érzem, mintha szálnom kellene
A szürke élet e mindennapi köréből
Álmok tündér szigetére.
Hol rózsák nyílnak, kék derű nevet rám
Órók tavasz verőfényében és
Dalok zenéje ringat illatos
Erdő fuvallmán, míg hős lomb alatt
Szellő legezget és a végtelen menny
Fejemre harmatáldást permetez
Pedig te itt vagy, édes, a közelben
Hallom szavadaok zengő dallamát
És szinte rám sűt a szomszéd szobából
Két büszke napja izzó szeméidnek.
Boldogságomból semmi sem hiányzik.
Az élet minden vágyamat betöltte:
A kis szobában két angyal pihog,
Bölcsőben a pelyhes ágyon két virág,
Szépséged s jószágod jelképezői.
Kiket szerelmünk ödvé ültetett.
E földi létbe égi ékességgel
Jobbról te jársz, illetve föl s alá
Lelked kohóján olvasod remek
Formába költők eszményképeit
S esodálatos csengésű tiszta hangod
Dalával ábrándokba andalítod
Még a kifáradt életutamat is:
Még én középen, diadalaid
Győzelmi emlékinestárában álló
Nagy tróasztalom fölé hajolva
Tündömlő, tipegődom, lángolok,
És lelkemet, mely véle összefort
Lelked sugallásától megfogant,
Ez nék s érzelmeim millió finom
És láthatatlan százával kötöm
Az alkotásnak perényi mámorában
Az öröklévalóság gyönyöréhez.
Minden betöltött hát, a mit álmodám:
Imádlak édes, mint bálványomat,
Te is szeretsz, forróban és hűvösen.
Mint földi nő szerethet földi embert.
En rabszolgád és zsarnokod vagyok.
Erős urad és térdelő rajongód,
Viszont testvérem, neutóm és királyném,
Muzsám, szeretőm, gyermekeim anyja.

Szentháromságom, mindenem te vagy,
S szerelmi ödvöm Illés-szekerén
Te általad, te véled egbe jutva,
Belőled ömlik át belém az ihlet.
Mión a pillanat közszikla leblét
Érintem esőkjáidtól ittasult
Képzetelemnek varázsvesszejével
S a mulandóság meddő méhéből
Az örökélet forrását fakasztom,
Nincs mit kívánnom, a mióta
Szívemmel szerelmemben egyesült
S lelkem lelked trónjának számolyán
Mint hegedős epedve zenghet
A te dicsőséged himnuszait!
Mégis szívemnek egyre millió,
Még millió új vágya kel s e vágynak,
Mint szárnyakra vesznek és elrepülnek
A boldogság kis fészkeiből velem
Alom világok tündér mezejére,
A végtelenség tározásából
Zengődalok bokrétaút köztözn,
Mert a legedesebb valóban is
Legszébb az, a mit hozzá álmodunk;
S az ödvöt teljessé épp az teszi.
Hogy képzelmünket megtermekeenyíti
Az élvezett gyönyör s új vágyakat szül.
Oh, meg ne ítélsz s hát ne vedd zokon,
Ha néha lelkem elkalandozik
Ki tudja merre és ki tudja mért,
Nem mint a kis méh mézet gyűjteni.
De mint az alkony fényben reszkető felleg,
Ha szélesed van, bizonytalan
Távolba uszni csak szépségy szerint,
Nem hűtlenség ez; sőt inkább szerelmed
Hatalmának legbiztosabb jele!
Hisz, a ki nem sovárgy elérhetetlen
Csodáért, annak az élt való
Nem olyan édes, mint az álmodozónak,
Kiben mindég megújul a gyönyör
Akár hányszor elszáll sóhajok nyomán
Es visszatér az áldott meglévőhöz.
Emlékszel a bájos gyermek mesére?
A gyöngyvirágról szól a szép rege,
Kis árva lány bolygott a rengetegben
S a merre ment, szeméből egyre hullt
A köny. S midőn lehullt a pusztá földre,
Minden esőpp gyöngyvirággá változott
S a gyöngyvirág nyomán később a lány
Visszafelé az utját megtalálta.
A mi szerelmünk sorsa ép ilyen:
Csókolj, ölelj, esőköllak, öllek!
A merre járunk szörjök el vígan,
Nevetve, pajzánkodva száz apró jelét
A szerelmemnek drágagyöngyeit,
Hogy egykor a szép emlékek nyomán
Majd visszaálmodhassuk mind az átelt
Gyönyört, mely ép úgy tisztább, ragyogóbb a
Távol ködén át, mint a csillagok.
A boldogságban a megfogható
Elvész nyom nélkül; míg a felhült
Szív álma, mint szép emlék megmarad
S fölékesíti a kopár valót
A képzelt bús virágaival.
Hagyj álmodozni hát behunyt szemekkel
Hadd élem át veled még egyszer újra
Az édes tegnapot, kéjét a multnak:
Varázs tavában lelkünk megfürödven
Megijfodik! Repülhet az idő,
Nem veszünk észre, míg emlékeink
Hulláma ringat, mindég junius
Hajnali álma lesz mohó szerelmünk,
Szívünk ábrándos, fiatal marad,
S mi elfelejtve a kort, embert, világot,
Csókok tüzeben együtt suhanunk
Mint örökéletű szerelmesek,
A halhatatlan istenek közé.

Irodalom.

Az „Apollo” irodalmi és nyomdai részvénytársaság igazgatósága elhatározta, hogy a társaság alaptőkéjét 1400 drb 100 ftos részvény kibocsátása által 200,000 ft-ra emeli fel. Az új részvények közül 600 drbot névértéken a régi részvényesek vesznek át, míg a további 800 drb 110 ft árfolyamon aláírásra boeassják. A 110 ftból 100 a részvénytökhöz, 10 ft a tartalékalaphoz fog csotoltatni. A társaság az új tőkét Rottenbiller-utcazi telepének nagyobbitására, modern nyomda és a sokszorosítási ágak körébe vágó müintézet berendezésére és új kiadványok megindítására fogja fordítani. A társaság első üzletének eddig elmúlt időszaka már 10% tiszta nyereséget hozott, ami fényes eredménynek mondható. (Uj részvényeire május hó 10-ig fogad el előjegyzéseket az igazgatóság.) E társaság finanszírozza a „Magyarország Vármegyéi és Városai” című nagyszabású monográfikus munkát is, melyet tudvalevőleg a belügyminiszter az összes törvényhatóságoknak, a kultuszminiszter pedig az összes tanfelügyelőknek, tankerületi főigazgatóknak és az egyházi főhatóságoknak a legmelegebben ajánlott. Ugyancsak e társaság kiadásában jelenik meg a XV-ik évfolyamukat járó „Magyar Pénzügy” és „Magyar Kereskedők Lapja” című külön és elterjedt szaklapok, továbbá a „Pénzügyi Compass”, „Gazdák Évkönyve” és a „Kereskedők Évkönyve” című folyóiratok. Az igazgatóság, mely jelenleg Budapesten, Kerepesi-ut 32. sz. alatt van, május 1-én költözik át Rottenbiller-utca 46. számú házába.

A Szalay Baróti-féle Magyar Nemzet Története, a most megjelent II. füzetben már II. Endre király uralkodásának végeig 1235-ig jutott, s így a mü első kötetegyorsan közeledik befejezése felé. E füzethez is két mümelletet van csatolva, az egyik: Szt. László, a sziklából forrást fakaszt. Than Mór festménye a bpesti Ferencz-városi templomban; a másik: A Horvátok hódolása Kálmán király előtt; (Geiger J. P. rajza.) A Szövegbe nyomott illusztrációk a következők: Szt. Erzsébet. (A marburgi székesegyházban levő szobor.) Wartburg vára. I. Endre ezüst pénze. Keresztesek átkelése a tengeren. (XIII. századbeli rajz.) Accon. A Tabor hegy. Krakvár romjai Merkab romjai. II. Endre király arany bullája. Béla király peeséje. Részlet, a peesi templomról. Szalay József és Baróti Lajos munkája egyik legmértöbb emlékműve lesz milleniumunknak, s a legmelegebben ajánlhatjuk megszerzését minden magyar családnak. Egy füzet ára 30 kr. Az egész mü mintegy 60 füzetben lesz teljes.

A magyar családok hű szórakoztatója nemkülönben barátja és tanácsadója a „Képes Családi Lapok.” E lap tizenhét éves pályafutása alatt oly nélkülözhetetlenné és kedvelté tudta magát tenni, hogy az anyákról a leányokra szállt át, mint nélkülözhetetlen házi barát. És ezeknek oktatás bizonyossága, hogy közel és távolról egy állandó előfizető-tábor sorakozik köréje. De e nagy pártfogást mindaddig méltán meg is érdemelte. Az előttünk fekvő számba is a régi és újabb írók jelesebbjei írtak. Fő érdeme, hogy egyszerre három regényt közöl és folyton arra törekszik, hogy magyar szellem lengje át, melyet elbeszélései, rajzai, humoreszkjei és költeményei világosan mutatnak. A „Képes Családi Lapok” ezek dacára a legolcsóbb szépirodalmi és ismeretterjesztő lap, mert előfizetési ára egészévre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat bármikor szívesen küld a kiadóhivatal. Bpest, Vadász-utca 14. II. em. saját házában.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZIGETHY ISTVÁN.

Cséplőgép eladás.

Egy jókarban levő 4 lőerejű gőzcséplőgép a hozzátartozó teljes felszereléssel szabad kézből jutányos áron eladó. Értekezhetni **Helmberger Emil** tulajdonossal.

Zenfa, 1895. évi ápril 13.

A „NEMZETI UJSÁG”

alig néhány hónapi fönmállása dacára joggal és önérettel elmondhatja magáról, hogy megnyerve a közönség bizalmát és rokonszenvét, a legkedveltebb lapok egyike. Ez a siker csak biztatás lehet a jövőre. Biztatás, hogy előre haladjon abban az irányban, a melyben haladt eddig; hogy nyíltan, bátran, esztericsavarást nem tűrő módon küzdjön a nemzetünk igaz érdekéért; hogy folytassa a harcot a korrupció, a hipokrizis ellen; hogy nyíltan és őszintén harcoljon a nemzeti létünk, nemzeti irányban való haladásunkat veszélyeztető törekvések ellen.

A „Nemzeti Ujság” mely tehát kitartással fog harcolni továbbra is a jelenlegi és az e kormányrendszer szűke kinövésék ellen, nagy gondot fog fordítani ezen a közönséget minden eseményről. Hogy e céljait elérhesse a „Nemzeti Ujság” áldozatot nem kímélve, erős levelezői kart szervezett. Levelezői vannak az ország minden részében s a kontinens minden fontosabb pontján. A „Nemzeti Ujság” e mellett azon van, hogy élvezetes és szórakoztató olvasmányokkal szolgáljon közönségének. — A „Nemzeti Ujság” e mellett a legolcsóbb napilapok egyike.

A „Nemzeti Ujság” előfizetési ára:

Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 20 kr. — Egyes szám ára Budapesten 4 kr., vidéken 5 kr.

A „Nemzeti Ujság”-nak van kiváló gondnokkal szerkesztett: újdonságai, tanügyi, közgazdasági, egészségügyi, jogügyi, sport- és divatrovata, valamint a „gyermekszobában” című rovata.

A „Nemzeti Ujság” szerkesztősége: VI. kerület, Petöfi-utca 16. szám. — Kiadóhivatala: VI. kerület, Nagymező-utca 25. szám.

Előfizetni bármelyik naptól kezdve lehet.

Kiadó lakás.

HORTI JÁNOS

Tóparti-utca 136. sz. házában

4 szobás lakás a hozzá szükséges mellékhelyiségekkel

f. é. Szt-György naptól kiadó.

Eladó

nagymennyiségű, elsőrendű nád kötegenként 15 kr-ával.

Elárusítás

KICSINYBEN ÉS NAGYBAN

A nád megtekinthető Német György-nél a Tiszaparton, Hajnal-utczában, kit megbíztam az elárusítással.

Zenta, 1895. ápril 5.

Szűcs Pál
tulajdonos.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest
Váci-körút 63. sz.
által a legújantonyosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobile és gőzcséplőgép-készítők
2 1/2 és 3 lőerejű, továbbá járgány-
kötözők, kaszáló- és aratógépek, boronák, szemgyűjtők,
szecskavágók, repaságók, kukorica-
morzsolók, darálóok, orló-malacok.

„COLUMBIA” a legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, repaságók, kukorica-
morzsolók, darálóok, orló-malacok.

2 és 3 vasú ekék
és minden egyéb
gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiadásra ingyen és bármikor küldetnek.

Magyarország.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Lajos dr.**, orsz. képviselő.

Reggel az ország legtávolabb részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A **Magyarország** politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival **az összes lapokat megelőzi.**

A **Magyarországból** a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tözsedei tudósításokat stb. stb.

A **Magyarország** eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közeletükkel minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A **Magyarország** független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A **Magyarország** ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „Magyarország” előfizetési ára:

Szerkesztőség:	Egészévre	14 frt — kr.	Kiadóhivatal:
VIII. ker.,	Félévre	7 „ — „	IV. ker.,
Fhg Sándor-utca 2. sz.	Negyedévre	3 „ 50 „	Rostély-utca 2. sz.
	Egy hónapra	1 „ 20 „	